

Predmet

Tužba za poništenje — Odluka vijeća 2011/853/UE, od 29. studenog 2011. koja se odnosi na potpisivanje, u ime Europske unije, Europske konvencije o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 336, p. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 16., svezak 3., str. 233., u daljnjem tekstu: pobijana odluka) — Odabir pravnog temelja — Zamjena predloženog pravnog temelja u području zajedničke trgovinske politike drugim, zasnovanim na ustanovljenju i funkcioniranju unutarnjeg tržišta — Promicanje usluga s uvjetovanim pristupom između Unije i drugih europskih zemalja kao cilj — Povreda isključive vanjske nadležnosti Unije

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2011/853/UE od 29. studenoga 2011. koja se odnosi na potpisivanje, u ime Europske unije, Europske konvencije o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup.
2. Učinci Odluke 2011/853 zadržavaju se do stupanja na snagu nove odluke utemeljene na odgovarajućem pravnom temelju, u razumnom roku koji ne može biti dulji od šest mjeseci.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
4. Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Poljska, Kraljevina Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 24. listopada 2013. —
Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske**

(Predmet C-151/12) (¹)

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2000/60/EZ — Okvir Zajednice za djelovanje Zajednice u području vodne politike — Prenošenje članka 4. stavka 8., članka 7. stavka 2., članka 10. stavaka 1. i 2 kao i Priloga V. odjeljaka 1.3. i 1.4. Direktive 2000/60 — Vodna područja unutar Zajednice i između Zajednice — Članak 149. stavak 3. in fine španjolskog Ustava — Dopunska odredba)

(2013/C 367/14)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici G. Valero Jordana, E. Manhaeve i B. Simon, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda članka 4. stavka 8., članka 7. stavka 2., članka 10. stavaka 1. i 2. i odjeljaka 1.3. i 1.4. Priloga V. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.) — Ciljevi zaštite okoliša — Vode koje se koriste za zahvaćanje vode za piće — Površinske vode — Vodna područja unutar Zajednice

Izreka

1. Propuštajući poduzeti sve mjere potrebne za prenošenje članka 4. stavka 8., članka 7. stavka 2., članka 10. stavaka 1. i 2. kao i Priloga V. odjeljaka 1.3. i pododjeljaka 1.4.1. točki i. do iii. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike, na koje upućuje članak 8. stavak 2. te Direktive u vezi s vodnim područjima unutar Zajednice koja se nalaze izvan Katalonije, kao i članka 7. stavka 2., članka 10. stavka 2. i članka 10. stavaka 1. i 2. Direktive 2000/60 u vezi s vodnim područjima unutar Zajednice koja se nalaze u Kataloniji, Kraljevina Španjolska nije ispunila obveze koje ima na temelju navedene Direktive.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 174, 16.6.2012.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 24. listopada 2013. (zahtjev
za prethodnu odluku: Finanzgericht München, Njemačka)
— Sandler AG protiv Hauptzollamt Regensburg**

(Predmet C-175/12) (¹)

(Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Povlaštenu režim za uvoz proizvoda koji potječu iz država Afrike, Kariba i Pacifika (AKP) — Članak 16. i članak 32. Protokola br. 1 iz Priloga V. Sporazuma iz Cotonoua — Uvoz sintetičkih vlakana iz Nigerije u Europsku uniju — Nepravilnosti u potvrdi o prometu robe EUR.1 koje su utvrdila nadležna tijela države izvoznice — Pečat koji ne odgovara modelu kojeg je priopćila Komisija — Potvrde a posteriori i zamjenske potvrde — Carinski zakonik Zajednice — Članci 220. i 236. — Mogućnost da se a posteriori primjeni povlaštena carinsku tarifu, kad ona pritom nije bila na snazi na dan kada je zatražen povrat — Uvjeti)

(2013/C 367/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sandler AG

Tuženik: Hauptzollamt Regensburg

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Finanzgericht München — Tumačenje članka 236. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), članka 889. stavka 1. druge alineje Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredbi za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 214/2007 od 28. veljače 2007. (SL L 62, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 15., str. 236.), te članka 16. i članka 32. Protokola br. 1 iz Priloga V. Sporazuma o partnerstvu između država Afrike, Kariba i Pacifika i Europske zajednice i njezinih država članica, potpisanog u Cotonouu 23. lipnja 2000. (SL L 317, str. 3.) — Uvoz sintetičkih vlakana iz Nigerije u Europsku uniju — Mogućnost primjene *a posteriori* povlaštene carinske tarife, ako pritom nije bila na snazi na dan kada je zatražen povrat — Slučaj u kojem je roba bila uvezena na dan kad je navedena povlaštena tarifa još bila na snazi, ali je njezina primjena odbijena zbog pečata na potvrdi o prometu robe EUR.1 koji nije bio u suglasnosti s modelom kojeg je priopćila Komisija

Izreka

- Članak 889. stavak 1. drugu alineju Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredbi za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 214/2007 od 28. veljače 2007., treba tumačiti u smislu da se on ne protivi zahtjevu za povrat iznosa carine ukoliko je zatražen povlaštenu tarifni režim i odobren u vrijeme kad je roba stavljanja u slobodan promet, dok su tijela države uvoznice tek naknadno, tijekom provjere *a posteriori* do koje je došlo nakon isteka povlaštenog tarifnog režima i ponovnog uspostavljanja uobičajenih carina, pristupile povratu razlike između istog i carine koja se primjenjuje na robu koja potječe iz trećih država.
- Članak 16. stavak 1. točka (b) i članak 32. Protokola br. 1 iz Priloga V. Sporazuma o partnerstvu između država Afrike, Kariba i Pacifika i Europske zajednice i njezinih država članica, potpisanog u Cotonouu 23. lipnja 2000. i odobrenog u ime Zajednice Odlukom Vijeća 2003/159/EZ od 19. prosinca 2002., treba tumačiti u smislu da, ukoliko se tijekom nadzora *a posteriori* pokaže da je na potvrdu o prometu robe EUR.1 bio korišten pečat koji ne odgovara modelu kojeg su priopćila tijela države izvoznice, carinska tijela države uvoznice mogu odbiti tu potvrdu i vratiti je uvozniku kako bi mu se omogućilo ishodovanje potvrde

a posteriori na temelju članka 16. stavka 1. točke (b) Protokola, umjesto pokretanja postupka predviđenog člankom 32. Protokola.

- Članak 16. stavke 4. i 5. i članak 32. spomenutog Protokola br. 1 treba tumačiti u smislu da oni ne dopuštaju da tijela države uvoznice odbiju prihvatiti kao potvrdu o prometu robe EUR.1 koja je izdana *a posteriori* u smislu članka 16. stavka 1. Protokola, potvrdu o prometu robe EUR.1 koja, iako je u svim drugim elementima usklađena sa zahtjevima odredbi spomenutog protokola, u polju „Opaske” ne sadrži pojam naveden u stavku 4. te odredbe nego naznaku koju konačno treba tumačiti kao da znači da je potvrda o prometu robe EUR.1 bila izdana sukladno članku 16. stavku 1. Protokola. U slučaju sumnje u pogledu autentičnosti tog dokumenta ili svojstva porijekla dotičnih proizvoda, spomenuta tijela moraju pokrenuti postupak nadzora predviđen člankom 32. Protokola.

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales protiv Salima Lachheba i Nadije Lachheb

(Predmet C-177/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Obiteljsko davanje — Dodatak za dijete — Nacionalni propis koji propisuje dodjelu davanja u obliku automatskog odbitka za dijete — Zabrana kumulativne dodjele obiteljskih davanja)

(2013/C 367/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse nationale des prestations familiales

Tuženik: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Tumačenje članka 1., točke (u), podtočke i., članka 3., članka 4. stavka 1. točke (h) i članka 76.